

ZOOM

HANS
REY

na Singltreku pod Smrkem!

Německo-českou hranici na konci července pomalu překřížil nenápadný karavan. Pokud by vás netrklo pár desítek pestrobarevných samolepek tapetující téměř celou zadní část vozu, asi byste jen těžko uhodli, že do Česka právě vjela jedna z nejvýraznějších postav světového mountainbikingu – Hans „No Way“ Rey. A já se další dva dny stávám jeho osobním fotografem.

Hans tu nepobýval jen tak samo sebou. „O Singltreku pod Smrkem se v poslední době hodně mluví. O víkendu jsem jel exhibiční downhill u Dráždan. To není daleko, tak jsem se rozhodl na dva dny sem záskočit,“ vysvětluje prošedivělý, stále však energií sršící biker. Hans otvírá „garáž“ – úložný prostor v zadní části karavanu – , ve které se o slovo hlásí hned čtyři biky a jedna motorka. Dnešní volbou je maratonský full z koleček na příští rok, na míru vytuněný 140mm vidlicí. Vyrážíme na krátkou vyjíždku po nových úsecích, které v lesích pod nejvyšší horou české části Jizerek rostou jako z vody. Hned tři barevně odlišené obtížnosti singltreku nás vedou až do Polska – začínáme spojovací širokou zelenou, pak najíždíme na lehkou modrou, která nás navádí na zábavně zvlhčené červené úseky. Jen černá nám zůstává ještě zapovězena – várka prudkých dešťů a záplav v regionu totiž výrazně zbrzdila jejich výstavbu. Do kopce si povídáme, jakmile se ale stoupání zlomí, hovor jde stranou a Hans vyráží na svůj lov flow. S nadšením se vrhá po rytmu stezky, neustále pumpuje tělem a ladně proplová zatáčkami. Na odpoledne se nahlásila smečka reportérů lačných vyzpovídat legendárního bika. Vracíme se zpět ke koupališti, kde už jako první čeká Česká televize. Nejdříve je třeba natočit ilustrační záběry, a tak Hans ochotně brousí jednu pasáž stále dokola, dokud nemá kameraman dostatek záběrů. Poté se opět vracíme. Na řadě jsou rozhovory. Otázky se točí okolo jeho dobrodružných kousků, flow country, dal-

ších plánů i charity a vždy končí dotazem, jak se mu líbilo na singltreku. „Toto je budoucnost bajkování. Není to samozřejmě jediná budoucnost, stávající formy MTB tu zůstanou, ale speciální stezky pro terénní cyklisty, jako je Singltreku pod Smrkem, promění náš sport. Otevřít mountainbiking i pro normální lidi je totiž ohromně důležité,“ opakuje Hans do diktafonů. Interview končí. Na řadě je krátká vyjížďka se starosty okolních měst, po ní společná oficiální večeře. Do karavanu na louce Hanse vracíme až po setmění. Byl to pořádně dlouhý a náročný den, ale nenašla se ani vteřina, kdy by Hans nebyl ochotně a přátelsky naladěný. Zkrátka, kdybyste hledali profka, volejte Hanse Reye. Další den patří vyjížděce nerušené povinnostmi. Dáváme si „starý“ okruh. Na rozšlapání krpál k Červenému buku, na Hubertce výbornou gulášovku a hurá na vyhlášené sjezdíky k Obřímú sudu a Kyselce. Hans výská radostí, neustále hledá, kde by se odrazil, jakmile se odlepí od země, okamžitě tahá kolo do whipu. Nejedě žádnou kudlu, ale precizně si hlídá rytmus, aby si stezku maximálně užil. Přesto, a právě proto na stezce doslova letíme. Když nás vyplivuje na parkovišti u Spálené hospody, Hans rozesmátě hlásí „Jo, jo, to je ono!“ Kolem poledne jsme zpátky na naší základně v Novém Městě. Česká návštěva Hanse Reye se chýlí ke konci, na řadě je už další jeho šta-ce. Uklízí kolo do garáže karavanu, ještě kafe, dýňový koláč na cestu a na twitteru se objevuje: „Rode some more really fun XC trails in Pod Smrkem (CZ), on da road again.“